

Camí Ramader a Can Casildo

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Can Casildo
Emplaçament Entrant per un camí que voreja el camp de golf de Can Rafel, al vessant de la muntanya on es troba la masia de Can Casildo

Coordenades:

Latitud: 41.401969
Longitud: 1.92818
UTM Est (X): 410407
UTM Nord (Y): 4583935

Classificació

Número de fitxa 08068 - 228
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Els límits del camí han caigut en diversos trams i l'obertura de nous camins transversals de muntanya n'han trencat el traçat.
Protecció Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Lloc d'importància comunitària
Número inventari Codi Wikipedra: 70
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: 08067A006000330000AU
Autoria de la fitxa Juana María Huélamo Gabaldón - Kuanum

Descripció

Camí ramader en pendent, de traçat recte. Està limitat per sengles murs disposats a banda i banda, construïts per grans pedres irregulars travades en sec.

Té una amplada aproximada d'uns 5,9 metres.

Es troba a prop dels terrenys de la masia de Can Casildo i també en els encontorns de Can Rafel. Aquestes dues masies també tenien ramats, especialment de cabres.

No està documentat sencerament el seu traçat, que es perd muntanya amunt entre arbres caiguts i bardisses. Resulta pràcticament intransitable en aquesta zona. Al costat del tram més ben conservat hi ha una barraca en perfecte estat.

Història

El moviment del bestiar i les persones que es cuidaven d'ell es repetia anualment des de les pastures d'hivern fins als prats de muntanya i viceversa va donar origen als camins ramaders.

Aquest moviment de ramats està ben documentat a la zona del massís de Garraf i Penedès, ja en època ibèrica i romana. Els camins pels quals transitaven els ramats, també han servit en moltes ocasions, com a camins per a les persones.

Per aquestes vies pecuàries no només es desplaçaven els animals, sinó que eren les vies per on es produïa un important intercanvi cultural entre els habitants pirinencs i els de les terres baixes.

A la primavera els ramats s'enfilaven cap a la muntanya i a la tardor tornaven cap als estables de la plana. La marxa cap a muntanya començava al mes d'abril. La tornada començava el 29 de setembre per Sant Miquel, tot i que podia allargar-se fins a Tots Sants, al novembre.

Bibliografia

DIRECCIÓ GENERAL DE PATRIMONI NATURAL (1996). PEIN. Pla d'Espais d'Interès Natural. Barcelona: Generalitat de Catalunya, Departament de Medi Ambient.

PARELLADA VILADOMS, Xavier (2013). "Comunicacions medievals en una terra de frontera: els camins ramaders a Begues". Dins VI Trobada d'Estudiosos i Centres d'Estudis d'Eramprunyà Territori de Frontera a l'Alta Edat Mitjana. Sant Boi de Llobregat: Centre d'Estudis Santboians, p. 63-69, 72.

Enllaços d'interès:

[Observatori del paisatge. Wikipedra. Construccions de pedra seca.](#)
[Codi: 70.](#)

